

[Lange, H

C]

En lystig Fætter.

Jeg er en lystig Fætter ja,
Dg ønsker tit Forandring,
Mit Valgsprog det er laladioda
Paa hele Livets Vandring.

(Monolog).

Dg naar saa Noget kommer hen til mig og spørger, hvor-
for jeg bestandig kan være saa glad. Ved De saa hvad
jeg svarede: laladioda, laladioda osv.

I Kirken stod jeg glad engang,
Da jeg blev konfirmeret,
Jeg nytted paa min Indlingsfang
Da jeg blev examineret.

(Monolog).

Da Præsten kom hen til mig spurgte han: "Kan Du sige
mig hvorledes det 6te Bud lyder?" Ja det 6te Bud lyder
saaledes: laladioda osv.

Da jeg ud i Læren kom,
Min Mester tog i Naffen,
Dg bankede paa Kunstmaner
Mig Støvet ud af Frakken.

(Monolog).

Men jeg tog ganske fornøstigt min Frakke eller Trøje af,
børstede den vel igjennem, og streg af fuld Hals: laladioda osv.

Du veed jeg er en lystig Fætter,
Altsaa trofast er jeg ikke,
Jeg gik kun ud paa Eventyr
Dg glemte rent min Nisse.

V box 21 : 606

(Monolog).

En vakker Dag kommer Nisse hen til mig og siger: Hør nu Gutten min! Vi maa nok gifte os nu, jeg ved ikke hvorfor, men gifte os maa vi. Altsammen kommer af dette laladiada osv.

Nu er jeg gift og Stakkel maa
So rent tilstakke tage,
Ei engang jeg en Snaps kan faa,
Hvor er mine Ungdomsdage.

(Monolog).

Dg naar jeg engang har været ude, og faaet en liden Laar paa, kommer Nissen hen til mig og siger: "Hvor har du været, du er jo fuld." Jeg fuld, nei det løber bare lidt rundt af dette laladiada osv.

Naar Nisse paa mig skjende vil,
Dg Børnene de strige.
Dg Hunden gjør hvad Ratten vil,
Jeg kan ei andet end sige:

(Monolog.)

O! du huslige Lykfatighed, hvor du er skjøn, især, naar en har faaet en saa arrig Kone, som jeg har faaet, men det vil jeg især raade enhver Egtemand til, at desjo mere Konen skjænder, desmere skal Manden strige laladiada, osv.

Kysset.

Mel. Den forliebte Musikus.

Lyt, Skønne Piger! til min Sang
Mit Hjerte lide maa —
Jeg gjerne kysse vil engang,
Men intet Kys kan faa;
Endskjønt jeg har et fyrigt Blod,
Dg mangler ikke Vid og Mod,

Trods Møje, Bist og største Lyst,
Har jeg dog endnu aldrig kyst.

Vor Nabo's Anna er mig god,
Hun gif i Haven nys,
Jeg sneg mig efter, for med Mod
At tage mig et Kys;
Jeg savned hende alt, da — au!
En Naal saa dybt et Saar mig gav
Jeg løb min Bei, thi Blodet flød;
At kysse Skjæbnen mig forbød.

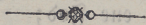
En Middagsstund, en anden Gang,
Vi gif i Parkens Skjød;
Jeg nyttede en kjælen Sang,
Hun loe — og jeg blev rød;
Hun bød mig dog sin Rosenmund,
Men saa kom Thyk, den gamle Hund
Dg beed mig i min ene Fod;
Da Kyssten jeg nok være lod.

Vi stod for hendes Faders Dør
Forleden Aftenstund,
Jeg saa igjennem hendes Slør
Hun spidsede sin Viund,
Da i det samme slem og vred
Just hendes Fader traadte ned
I Angesten min Bei jeg gif,
Ei heller dengang Kys jeg fik.

Skaar jeg Huset gif forbi,
Hun gjorde Tegn til mig,
Dg hvidsked: "Frig! jeg Kloffen ti
Bed Vinduet venter Dig."
Jeg kom og satte Stigen til;

Men Hoff'ren med mig har fit Snir
Paa Midten Stigen brast itur,
Dg jeg fit intet Rys endnu.

Al! saadan stedse mig det gaar,
Mig følger Skjæbnens Harm,
Hvis ikke snart et Rys jeg faar,
Min Elskov slaar Allarm!
O, Skjæbne! smil med Haab til mig!
Min Vængsel da vil sjerne sig;
Lyt Englehelde! til min Sang
Dg — lys mig hjertelig engang!

Trykt og tilkjøbs hos J. P. Hals i Hougfund. U.å.